

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

Název projektu: Památník tří odbojů
Diplomant: Bc. Dominika Kovandová
Vedoucí projektu: Ing. arch. Tomáš Hradečný

Dominika Kovandová se v úvodu své práce hlásí ke generaci, která ve své většině vnímá historii jako nepříliš atraktivní snůšku časových údajů, vážících se k významným událostem nebo osobám. Neznalost souvislostí a zejména vztahu historie k naší současnosti však vnímá jako handicap a vyslovuje přesvědčení o potřebě připomínání a uchování paměti. Jedná se o paměť neselektivní, paměť kontinuální bez bílých míst, paměť neposkvrněnou propagandou, paměť stojící tváří v tvář minulosti tak, jak se stala. Místem takové paměti má být Památník tří odbojů na statku rodu Mašínů v Lošanech na Kolínsku, tedy rodiny, jejíž členové přijímali svobodu jako hodnotu z nejvyšších a neváhali za ni bojovat.

Dominika chce svůj projekt otevřít jak lidem, kteří chtějí uctít památku členů odboje, tak těm, jejichž poznání tématu odbojů je teprve v počátku. Současně vtahuje Lošanský statek do sítě turistických stezek, které se dosud této obci, jako jedné z mála v celé republice, obloukem vyhýbaly. Téma svobody vztahuje autorka také na samotný areál statku, kde nechává návštěvníky samotné rozhodnout, zda se budou pohybovat po časové ose, proti ní, nebo mimo ni. Všechny objekty nechává přístupné ze dvora. Rodný dům generála Josefa Mašína věnuje historii rodu a vzniku odboje, hospodářskou budovu potom naučné expozici na téma jednotlivých odbojů v přízemí, přednáškovému sálu s prostorem workshopů v podkroví. Původní kompozici dvora doplňuje provozní budovou s nezbytným zázemím pro návštěvníky a bytem správce, a uzavírá ji řadou betonových sloupů, nesoucích úryvky textů a tvořících začátek či konec naučné stezky, na jejíž trase se v nepravidelném rytmu vyskytují.

Projekt hodnotím jako promyšlený, soustředěný na širší kontext i práci s detailem v malém měřítku. Otevřenost celého areálu, jeho propojení s návsi za pomoci obnovy zatrubněné vodoteče, stejně jako orámování dvora prostorem kontemplační zahrady a ovocného sadu, považuji za správné i když provozně poměrně náročné řešení. Jako pozitivní lze označit také přístup k existujícím objektům, jejichž autenticita je zachována tam, kde je průkazná a nedochází tak ke zkreslení či dezinterpretaci stavebně architektonické podstaty. V případech provozně funkční potřeby jsou správně voleny novotvary.

Dominika prokázala schopnost komplexně zvládnout po všech stránkách náročný projekt. Navrhovala řešení, které nemá typologické vzory. O to víc si cením hledání správných cest v souvislostech. Přiznávám, že mi ne zcela konvenuje výsledná forma zpracování novostavby provozního objektu, avšak chápu ji jako součást zvoleného výrazu nové architektonické vrstvy v areálu a jako takovou ji akceptuji.

Diplomní projekt vnímám jako výborný, doporučuji práci přijmout a navrhuji hodnocení stupněm A.

Tomáš Hradečný

V Praze 9. 6. 2018